

hvortil en stor Deel Fødevarer og Fedevarer udføres fra de nævnte Landsdele, ligesom ogsaa Hamborgs Nærhed og Letheden af Transportmidlerne derhen gjør, at en stor Deel af Hertugdømmernes Producter udføres dertil. Levemaaden i det Hele taget fordyres derved i den Grad, at de commanderende Generaler have erklæret, at Soldaterne ikke kunne faae deres Middagsmad for ringere end 14½ Sk. om Dagen, saa der paa den Maade, hvis Ministeriets tidligere Forslag blev taget tilfølg, kun blev tilbage omtrent 4½ Sk. om Dagen til Soldatens øvrige Fornødenheder. Under disse Omstændigheder anseer Ministeriet det meget betænkeligt at nedsætte den menige Soldats Bespisningsstillæg under det, som det nu er, nemlig 10 Sk. daglig — Lønningen er 12 Sk.; et lignende Tillæg have alle Underklasserne. Hvad Officerernes Stilling angaaer, saa er den efter min Overbeviisning endnu langt uheldigere end den menige Mand. De leve, paa Grund af de uheldige Forhold, aldeles isolerede og ere for en stor Deel nødt til at føre et Bærtshuusliv, da man ikke kan vente, at de bestandig skulle sidde hjemme, og de heller ikke, navnlig ikke de yngre Officerer, selv kunne føre deres Oeconomie. For at nævne et Exempel med den subalterne Officerclassse skal jeg anføre, at den yngste Secondlieutenantclassse har, det fulde Cantonnementsstillæg iberegnet, 32 Rbd. om Maaneden, og Premierlieutenanten 42 Rbd; Enhver, som kjenner Forholdene derovre, vil indsee, at man dermed maa føre en meget tarvelig, ja næsten traurig Existentis. Blandt de ældre Officerer er en stor Mængde gifte; det fulde Cantonnementsstillæg for en Capitain er kun 18 Rbd. 72 Sk., for en Major 30 Rbd., for en Oberstlieutenant 45 Rbd. og for en Oberst 60 Rbd. For disse Mænd, som næsten uden Undtagelse ere gifte, og som altsaa enten maae underholde deres Familie paa et fremmed Sted eller føre to Huusholdninger, een her og een der, vil det erkjendes, at en saadan Gage ikke kan nedsættes under hvad den nu er. Jeg maa der-

for indtrængende anbefale den ærede Forsamling at tilstaae det forlangte Cantonnementsstillæg, hvorved det ikke tilstaaes dem noget Mere, end hvad de have nu, men hvorved der ikke skeer nogen Nedsættelse i de Indtægter, som hidtil have været anseet nødvendige. At Ministeriet tidligere har haft en anden Anskuelse, havde sin Grund deri, at man troede, at Forholdene efterhaanden skulde udjævne sig saaledes, at en saadan Nedsættelse i Cantonnementsstillæget kunde finde Sted; men da de Forudsætninger, under hvilke Ministeriet gjorde sit tidligere Forslag, ikke have realiseret sig, seer man sig nødt til at frasæde det og at fremkomme med det nu gjorte Forslag. Det 23de Udbringingsforslag andrager, at Udgiften til Skrivematerialier nedsættes med $\frac{2}{3}$ af 1140 Rbd., som ere forlangte dertil. De ærede Herrer, som have læst Ministeriets trykte Anmærkninger til Budgettet, maae imidlertid upaatvilelig erkjende, at det er nødvendigt at tilstaae disse forhøiede Summer, fordi de hidtil reglementerede er aldeles utilstrækkelige. De have i en Række af Aar viist sig utilstrækkelige, og man har været nødt til at supplere dem. Ministeriet har derfor udtalt den Overbeviisning, at disse Summer bør svare til Diemedet, nemlig, at dække de virkelige Udgifter. Videre gaaer Forslaget ikke. Det er overseet, at Forholdene medføre i høj Grad Forøgelsen af Skriveri i næsten alle Dele i Bestyrelsen, og naar man ikke vil tilstaae de Vedkommende en vis rund Sum til at afholde disse Udgifter med, saa kan man ikke nægte dem deres Forlangende at erholde deres virkelig havte Udgifter godtgjorte efter fremlagt Regning. Dermed troer jeg, at Statskassen vil tabe betydelig, og jeg mener af denne Grund, at man bør foretrække det af Ministeriet stillede Forslag, at forhøie Udgiften til Skrivematerialer paa den i Forslaget optagne Maade. Hvad Forslaget Nr. 27 angaaer, skal jeg ikke videre modsætte mig den foreslaaede Forandring, hvoraf vil følge en Nedsættelse af 500 Rbd.